

DIRECTOR
Dr. AUGUSTIN POPA

Redacția și administrația
BLAJ, JUD. TÂRNAVA MICA

Unitatea

REDACTOR
Prof. DUMITRU NEDA

ABONAMENTUL
Pe un an . . . 200 Lei
Pe 6 luni . . . 100 Lei
Pentru străinătate 400 Lei

INSERATE:
Un șir garmond: 6 Lei. La
publicării repetate după
invoială

Foale bisericească-politică — Apare în fiecare Sâmbătă

Neîncetaf vă rugați!

Multimilor adunate la congres euharistic în Lisieux, Sfântul Părinte PAPA PIUS XI le-a grăit prin radio. Indemnurile lui părințești sună lumii întregi. Reținem următoarele:

... Venim la voi, pentru a ne ruga cu voi împreună, convinși fiind că aceasta este forma cea mai oportună, chiar cea mai necesară, de a participa cu voi la aceste ceasuri cu adevărat divine, pe care vi-le acordă bunătatea infinită a Mântuitorului nostru...

Cea mai necesară, am spus. Fiindcă mizeriile și primejdiile cari ne amenință sunt atât de numeroase, încât ne fac să ne gândim mai mult decât oricând la cuvintele divine ale Mântuitorului: «Se cade pururea a se ruga și a nu înceta» (Lc. 18, 1). Să ne rugăm, deei, preaiubiți fii: «Oremus! Oremus!»

Să ne rugăm divinului nostru Creator, care este, prin aceasta, Stăpânul suveran al Cerului și al pământului, al popoarelor și națiunilor.

Să ne rugăm, pentruca să binevoiască a dăru-i puțină liniște în ordine și în pace lumii tulburate și răvășite; tuturor popoarelor copleșite de tristetea vremilor de azi și îngrijorate pentru viitor; și aceasta prin întoarcerea la drumurile drepte, recunoscând adevărul divin al Suveranității, urmând legile lui sfinte, practicând dreptatea și o iubire tot mai largă față de cei desmoșteniți și, pentru aceasta, mai necăjiți.

Să ne rugăm, iubiți fii, ca Regele divin al Chiuvolului, care a creat sufletele noastre și și-a dat pentru ele tot prețiosul său sânge, să se milostivească a le sfinți și a le mântui, făcând din ele de pe acum, în așteptarea gloriei cerești, basilici vii, în care să locuiască cu harul Său sfințitor și cu toate binecuvântările; basilici frumoase, mărețe, încât nici o frumuseță lumească să nu li-se poată asemăna, nici chiar splendorile răpitoare ale noii basilici din Lisieux.

Să ne rugăm, fii iubiți, pentru toți cei cari au povara și grija acestor basilici vii, a sufletelelor voastre și a tuturor sufletelor; pentruca prin rugăciunile lor stăruitoare, prin râvna lor luminată, prin strădaniile și operele apostolatului lor, prin sfințenia exemplară a vieții lor, să se păstreze și să crească în lume tot mai mult împărăția lui Isus Cristos...

În urmă, prea iubiți fii, rugați-vă, cu pietate filială, pentru Noi, a cărui răspundere este așa de mare și darea socoșilor atât de aproape. Vă spunem deci: «Orați pro nobis! oramus pro vobis» și, cu Apostolul: «Rugați-vă unul pentru altul ca să vă mântuiți (Iac. 5, 16)»... Rugați-vă pentru Noi, ca să Ne dobândiți înainte de toate, mai presus de toate și cu orice preț, deplina și perfectă conformare cu voința preablandă a Regelui nostru divin Isus Hristos, în acel spirit de bogată simplitate și de copilărie spirituală, adevărul de abandonare filială, care a făcut pe iubita voastră, și a Noastră, sfântă Tereza de Lisieux să fie atât de apropiată de inima Marelui divin...

Armonizare necesară

Trăim în Stat creștin ori necreștin? — Anomalii și contradicții —
Legiuirea civilă a căsătoriei să se unifice cu cea bisericească

(—). Nația noastră e creștină. Creștină ar trebui să fie și organizarea politică a națiunii, Statul românesc. Altfel nu poate fi armonie în viața obștească, ci la înșăși rădăcina ei roade germenul despărțirilor, disoluției, distrămării.

Nu s'ar putea spune că Statul nostru are o situație clară, drum și caracter precis, din acest punct de vedere. Are gesturi și manifestări care sunt în concordanță cu lozica lui: *Nihil sine Deo*. Vrea să promoveze religia, să sprijinească — nu prea mult însă! — biserica; are un minister al cultelor; religia e materie de învățământ în școlile primare și secundare. În aceeași vreme, legi și rânduești nenumărate în directă contradicție cu spiritul și cu morala creștină. Și nu numai în lucruri mărunte, de importanță secundară. Ci în problemele de temelie, vitale ale națiunii.

Iată, de ex. familia. Din ea crește, din viața ei sporește viața națiunii. De tăria și sănătatea ei depinde puterea neamului. Spiritul care stăpânește în ea este hotărîtor pentru destinele României. Familia nu este, prin urmare, un mic bagatel de nebagat în seamă. Ci este instituția de temelie a țării și a neamului. Ea trebuie să fie, deci, centrul de preocupare a autorității de stat.

Din nenorocire, Statul nu-și bate prea mult capul cu această instituție sacră, în care se plămădește viața și se crește viitorul. În preocupările lui, familia nu ține loc mai mare decât problema circulației pe drumuri ori a turismului național, de ex. Iar când îi cășunează totuși să se găsească și el în treabă, lucrează anapoda. Dă legi și rânduești în directă contradicție și cu spiritul creștin și cu interesele esențiale ale națiunii. Legiferează, fără tremur de conștiință și fără frica de îngrozitoarele răspunderi în fața lui Dumnezeu și a istoriei, *avortul și divorțul*. Ceeace echivalează cu distrugerea directă, oficială și sistematică a familiei înșeși. Are, privitor la *încheierea căsătoriei*, rânduești pîgâne, care se bat cap în cap cu legile și normele sacre date de Hristos și de Biserica Lui.

După rândulala Bisericii, contractul de căsătorie este sacrament. Un lucru sfânt, pe care plutește puterea nevăzută a lui Dumnezeu, Creatorul vieții. El a dat legile fundamentale pentru această taină mare. Astfel tăria, stabilitatea, sfințenia vieții familiare e clădită pe Dumnezeu însuși, care o ocrotește, binecuvîntează, o ferește de profanări și o apără de amestecul frivol al trecătoarelor capricii și mode omenești.

Rânduind *căsătoria civilă*, Statul smulge de pe fruntea familiei coroana sfințeniei. Degră-

dează cuunzia la rangul unei simple înregistrări matricole, care nu se deosebește cu nimic de celelalte contracte de vindere-cumpărare înregistrate la cărțile funduare ori în diferitele statistici comunale. Prin aceasta isbește în plin nu numai sfințenia căsătoriei. Ci smulge peatra de temelie a seriozității și statorniciei ei. Ce respect poate inspira ritualul caraghios săvârșit de ofițerul stării civile? Face, pur și simplu, ridicolă toată instituția. — Și nu ajunge atîta. Amestecul Statului continuă. Stabilește piedeci de căsătorie și pricini de divorț, dupăcum îi tale capul. Nu se simte obligat cătuși de puțin să țină seamă de poruncile Bisericii și de dispozițiile divine. Ajungem astfel într'o situație bizară și periculoasă: *Actul pe care se întemeiază familia și, prin ea, societatea înșăși, e învaluit în două rețele de legi și rânduești care se bat cap în cap*. — Nu se poate imagina un mijloc mai perfect pentru anarhizarea și distrugerea societății. Diavolul însuși n'ar fi putut născoci o otravă mai periculoasă. E o adevărată minune, și încă mare, dacă familia noastră românească mai trăiește încă în duhul vechii credințe și vechilor tradiții. Statul face totul pentru distrugerea ei.

Totuși, lumea s'a împăcat cu această anomalie. Rar îi mai vine culva în minte problema înșăși. Iar la posibilitatea unei schimbări a actualei situații nu îndrăznește nimeni să mai viseze. — Cu atît mai laudabilă este stăruința P. S. ep. Vartolomeu al Râmnicului, care nu se împacă cu realitatea păgubitoare de azi, ci atacă public această problemă de capitală importanță. Într'un remarcabil articol, publicat în „Universul” din 16. 4. 37. duce discuția în fața publicului mare, dupăce ne asigură că mai înainte a făcut la fel în Sfântul Sinod, căruia i-a cerut să pornească o mare acțiune pentru îndreptarea răului de azi. P. S. Sa cere *unificarea căsătoriei civile cu cea bisericească*. Să nu mai existe două serii de dispoziții contradictorii privitor la această taină dumnezească. Ci statul să-și potrivească pe deantregul gândurile și voința cu cea a Bisericii, în mîna și grija căreia trebuie lăsată instituția căsătoriei. Neasemănat mai bine o va păzi și îngriji, decât puterea civilă. Statul, societatea, numai profita va putea din această armonizare necesară.

Suntem și noi cu totul de această părere. Biserica catolică este, de altfel, singura putere care s'a opus consecvent și cu toată tăria exceselor și abuzurilor puterii civile în ce privește căsătoria. Numai bucura ne-am putea, prin urmare, dacă Sfântul Sinod, după sugestiile P. S. Vartolomeu, și-ar pune în cumpănă toată autoritatea, pentru a ajunge la ținta pe

care nici odată nu am pierdut-o din vedere. Ar avea, în marea acțiune care ar trebui pornită, întreg sprijinul tuturor bunilor creștini din țară, fără deosebire de confesiune. Și ar avea recunoștința neamului, căruia i-ar face un imens serviciu.

Franța și Biserica. În presa și în închipuirea noastră, Franța e o țară bolșevizată și atee. Prigonitoare a religiei și dușmană neîmpăcată a Bisericii.

Unii vorbesc așa din simplă și sacră ignoranță. Alții, și mai rău, din condamnată patimă politică. — Adevărul este însă altul. Prigoanele trecutului au dat viață nouă catolicismului francez. Au adâncit și lămurit credința. Au creat un nou duh catolic, conștient, jertfitor, practicant și eroic. Rând pe rând, el pune stăpânire pe viața spirituală a țării, care pe dreptul s'a numit „filica mai mare a Bisericii”. Și-a creiat o elită conducătoare în lumea științelor și artelor. Are organizații catolice ca nici o altă țară din lume. În vremea din urmă s'a schimbat și atitudinea oficialității față de Biserică. Nu mai e vorba de prigoană. Se îmbunătățesc raporturile între cele două puteri. Astăzi sunt mai mult decât acceptabile. Le-am putea numi cordiale.

S'a vădit acest lucru mai ales cu prilejul recentei vizite pe care a făcut-o Franței Cardinalul secretar de Stat Pacelli, trimis să reprezinte pe Sfântul Părinte la congresul euharistic național de la Lisieux și să consacre mănăstirea ridicată acolo în onoarea ființei extraordinare, care a făcut din acel loc unul din cele mai mari centre de devoțiune de pe pământ. Drumul Cardinalului-legendar „a latere” a fost o cale de triumf cum nu s'a mai văzut. Pretutindeni, poporul i-a făcut manifestații de bucurie, de profundă credință și devotament cu adevărat sguđuitoare. Nu numai atât. Ci oficialitățile i-au dat, pretutindeni, nu numai onoruri și atențiuni rezervate suveranilor, ci și dovezi de voința lor sinceră de a întemeia raporturi de strânsă cordialitate între țara oficială și biserica ei, catolică și națională totodată.

De aceea marile serbări de la Lisieux vor

rămâne ca o dată memorabilă în istoria catolicismului francez. Nu numai ca un mare triumf al credinței, care s'a revărsat biruitoare peste sutele de mii de credincioși adunați la Lisieux, ci și ca un nou punct de orientare și un început de izbândă în lupta pe care o duce Biserica din Franța pentru a ajunge și în viața publică oficială la locul care i-se cuvine.

Un nou ajutor momentan

„Celui ce are i-se va da; iar dela cel ce nu are, și ce are se va lua dela el”. În înțelesul literal al acestor cuvinte ar putea fi luat proiectul ce în aparență ar avea de scop fericirea și îmbunătățirea materială a preoșilor din eparhia de Cluj-Gherla prin crearea unui fond de ajutor momentan a preoșilor, când aceștia ar rămâne văduvi. Deci un ajutor momentan dat preoșilor în suma de 40.000 Lei, ca cel ce se dă azi la moartea preotului, urmașilor lui: văduv și orfan.

Această inițiativă se datorește p. Pavel Salvan, protopop al tractului Reteag, care, cerând în numele preoșilor tractuali acest ajutor, a fost îndrumat din partea Prea Venerabilului Ordinariat să invite pe toți protopopii tractuali, ca aceștia să invite pe toți preoșii să se pronunțe asupra chestiunii în adunările tractuale de primăvară, urmând ca atunci, când aceștia s'ar pronunța afirmativ, să li-se detragă — din caz, în caz — din salar suma necesară pentru alimentarea fondului.

Lucrul însă pe cât este de ademenitor, pe atâta este și de nerealizabil. Aceasta ar însemna un nou asalt asupra salariului bleșilor preoști, care și așa este supraîncărcat de rețineri.

Nu obiecționez împotriva detragerilor. Inconvenientul vine de acolo, că salarul este așa de mic, încât nu se mai poate micșora, aplicându-i o nouă detragere care nu numai că nu are nici un rost, ci — dacă voim să fim drepti în judecarea acestei chestiuni — trebuie să mărturisim că preoșii nu sunt în drept să se declare de loc asupra creării unui mijloc de ajutor momentan al lor, pentru cazul când ar rămâne văduvi.

De fapt chestiunea nici nu este așa de ardentă. Și nici nu este așa de grea situația preotului rămas văduv, ca a soției lui care atunci, când moare preotul rămâne fără nici un ajutor, de regulă: fără casă, fără masă și cu bleși copii orfani de nutrit, de îmbrăcat, de educat, ademenită de tot felul de ispite, numai ca să-și poată asigura existența. Cunoșc cazul unei preotese văduve, remăritată după un om, care prin purtarea lui a compromis atât de mult preoșimea încât nici nu se poate da publicității, ce vorbește lumea despre acel individ și — preuteasa — soția lui.

Bine însă că acestor mizerii le-a venit în ajutor Venerata Superioritate bisericască prin ajutorul momentan, și năzuința ce se depune pentru ca urmașii preotului să se poată bucura cât mai mult de o pensie cât mai echitabilă, potrivit cu situația lor socială. Și totuși, trebuie să ne dăm seama că toate acestea — împrejurările sociale de azi — nu sunt decât acomodări momentului de față. Ce s'ar alege de toate acestea atunci, când s'ar ivi o neînțelegere ori chiar despărțire între Biserică și Stat?

Dar să ne întoarcem la preotul văduv. Acesta rămâne tot cu aceleași venituri și după moartea soției ca mai înainte. Atunci care ar fi scopul ajutorului? Imbulbarea ori risipa? Nu cadreză cu viața cumpătată a preotului, și nici cu gravitatea momentului în care s'ar găsi acela care, în majoritatea cazurilor, toată viața și-o duce în lipsă și tot felul de neajunsuri.

Ar mai rămâne deci un scop: câștigul, și acela condamnat, considerând felul cum s'ar încerca realizarea lui. Ajutorul momentan s'ar da doar din contribuția preoșilor cărora, totdeauna când s'ar ivi vre-un decedat, li-s'ar detrage din salar suma necesară pentru ajutorul momentan. Preoșimea însă trebuie să fie atentă la faptul că ar fi necesar să se detrage o sumă cu mult mai mare decât una sută Lei — cât se reține pentru ajutorul momentan la moartea preoșilor, — deoarece pe preoșii celibi și văduvi nimeni nu-i poate obliga să contribuie la un ajutor de care ei nu se vor bucura niciodată. Ar urma deci ca la acest ajutor

□ □ Foiața „Unirii” □ □

Măria Sa Copilul

Părți din conferința ținută la serbarea organizată de Reuniunea Mariană din Baia Mare

de **Flora Dr. Iuga**
profesoară

„Copilul trebuie iubit, copilul trebuie respectat! A iubi și respecta copilul nu e numai o datorie față de el, ci și față de neam și umanitate! El vine pe lume cu povara eredității. Să-l ferim urechile lui fragede de cuvinte și ochii lui avizi, de gesturi și exemple premature și imorale. Să avem încredere în puterile lui sufletești, ce cresc încet din absurditățile eredității. Să avem răbdare față de dibuilele lui stângace, prin care spiritul său își deschide drum nou spre lumină.

Curios, copiii pretind, ca părinții lor să fie perfecți. Pretenție cam absurdă, dar singura posibilitate, care ține copilul sufletește lângă ei, ferindu-l de primejdiiile adolescenței.

În adolescență copilul simte nevoia să evadeze din sine spre a intra în stare de adult. Astfel, alături de iubirea lui filială, crește în el alta nouă, la început vagă, care mai apoi se fixează, sau care poate fi și ireală. În această anarhie sufletească, în acest vulcan de impulsii primare, părinții și profesorii trebuie

să fie confidenții lui, razimul adolescenței lui. Dacă aceștia știu să-i fie amici, criza se rezolvă fericit. *Efervescența* lui sufletească câștigă aplicare în ocupațiuni demne, serioase, la această penibilă cotitură drumul vieții se îndrumă normal, copilul nu se depărtează de familie, ca să se apropie de tovarăși vițioși, cari îl exploatează naivitatea și-l corup.

De aceea, părinți iubiți-vă copiii, fiți amicii lor și respectați-i, fiți medicii lor sufletești în criza adolescenței, ca să apuce pe drumul onoarei în marea luptă a vieții.

Să fimem seamă de fluctuația firească a nivelului intelectual și moral al copiilor, ca să fie tratați amical și asistați prietenește și în ceasurile de muncă și de repaus, dacă dorim să avem copii și elevi demni și buni.

În problema unei mai bune creșteri a copiilor e necesar să avem reguli și legi binefixate. Există doar legea învățământului — bună-rea — durere însă n'avem până astăzi în statul nostru modern o organizare și legislație a copilului sub 7 ani, care să oblige pe fiecare părinte la formarea sufletului copilului său. Căci astăzi nimeni nu știe ce este bine sau rău după anumite norme. Legiștorii noștri află timp pentru a crea și vota diverse legi banale și de afaceri grase, dar care să ajute părinții în munca lor grea, nu.

Câtă ușurință, câtă sfidare a epocii în care trăim, față de viața creatoare a neamului de mâine!

Dacă am raționa puțin, n'am lăsa atâtea copii în vola hazardului, la cunoștințele de atâteaori numai instinctive a unor mame inconștiente.

Ba nici în școala secundară lectura copiilor nu este selecționată, iar părinții comit crime de neiertat, când sub pretextul libertății lasă copiii să crească tot prin hazard într'un spirit complet anarhic, fără frica legilor existente și mai cu seamă și fără frica legii lui Dumnezeu.

Deși legea divină pare a nu fi o realitate vizibilă, ca cea omenească, totuși sancțiunile ei de multe ori sunt mai puternice ca ale legii omenești. Toate nenorocirile în viață sunt urmarea firească a ireligiozității din școală, a ireligiozității părinților și a spiritului anarhic ce a domnit în casa părintească. Nici un copil nu se naște rău. Ca să crească bun și să ajungă om în viață, trebuie să fie crescut în legea lui Dumnezeu, ca să devie atom folositor societății.

Săptămâna copilului este un bun prilej de a ne concentra în mod deosebit asupra celei mai importante probleme sociale. În fine se începe și la noi odată, de sus, un început de educație mai sistematizată.

Dacă vrem generații mai sănătoase, trupește și sufletește, mai luminate și mai bine pregătite în societate, trebuie să ne îngrijim de creșterea lor, acesta este cel mai însemnat act patriotic.

Avem câteva realizări până astăzi, dar

să contribuie numai preoții căsătoriți. În acest caz rostul lui ar fi pe deplin justificat numai când s'ar putea dispune ca toate preutesele să moară înaintea soților lor. Altfel lucrurile se incurcă.

Dacă ar muri preotul înainte de soția lui, ar trebui ca chiar văduva lui să continue și pe mai departe a contribui la alimentarea fondului de ajutor momentan, pentru a nu-și pierde dreptul la ajutorul pentru care soțul ei a contribuit mai mulți ani, și pentru a nu se dizolva asociația de ajutorare împrumutată. Insolvabilitatea uneia sau a mai multor văduve ar duce la dizolvarea asociației, sau ar obliga pe cel ce s'ar încapățina la menținerea ei ca să majoreze taxa de membru, nu odată ci totdeauna de câte ori s'ar ivi astfel de ocazii. Între văduvele de preoți însă, deosebim două categorii: sărace, cu familii de crescut, și altele cu o stare materială mai bună, fără familie, sau cu familie deja așezată.

a) Despre situația celor dintâi este de prisos să mai amintim ceva. Fiecare își poate închipui imposibilul ce i-s'ar cere — să contribuie la alimentarea fondului de a. m. — a aceleia care nu știe cum să-și acopere lipsurile, să-și hrănească, îmbrace și școlarizeze copiii.

b) Cele din categoria a doua, cu stare materială mai bună, fără familie, sau familie deja așezată, ar putea continua un angajament al soțului lor, în vederea unui apropiat câștig. Acestea, fie ele, fie copiii lor — toți cu funcții — vor putea continua a satisface angajamentul decedatului soț sau părinte, știind, mai cu seamă copiii așezați, că ajutând pe măicuța lor, — lucru ce n'ar fi obligați să-l facă din dragoste, ci în vederea unui câștig — ca mâine vor ajunge în posesia frumoasei sume de 40000 Lei.

Deci acest ajutor, pe cât este de dorit de unii, pe atâta este de nedrept, ba chiar spoliator — considerând că nu li-se cere contribuție proporțională, pentru cei cari se vor bucura mâine de el și cei cari se vor bucura peste patruzeci ani sau poate nici odată — pentru alții.

Așa stând lucrurile, e de dorit ca preoților să li-se dea toată libertatea în desbaterea

acestui lucru. Ceeace ar fi de dorit și mai mult, este ca cei cari vor tălmăci voința preoților față de Prea Ven. Ord. să fie sinceri, și nu cum s'a întâmplat — aici, de unde a pornit această chestiune, și unde cu toate că toți preoții câți și-au dat părerea asupra acestui lucru — pe baza motivelor înșirate mai sus — s'au declarat *contra* și deci *nici unul pentru* — afară de inițiator — și totuși Prea Ven. Ord. a fost încunoștințat că hotărîrea preoților a fost afirmativă. Lucru ce nu denotă ceva îmbucurător — ca să nu folosesc un termen supărător.

N'am scris aceste rânduri cu scopul de a ironiza lucrarea începută, ci numai din motivul că nu e bine să confirmăm cu fapta acuza multora, că preoții n'au altă ocupație decât să se intereseze de cele materiale și lumești. Să fie deci bine înțeles. Și atunci: Clara pacta, boni amici. Și se va aranja și chestia așa cum pretinde dreptul și morala.

Pr. Alexandru Paul

Repaos duminical. Cinstirea Duminicii e poruncă divină. O societate creștină, cum ne lăudăm a fi noi, are prin urmare datoria elementară de a se organiza așa fel, ca toți să poată observa porunca lui Dumnezeu. În realitate nu e așa. Pentru un mare număr de creștini, ținerea poruncii este cu neputință.

Semn bun însă: încep a se ridica glasuri tot mai stăruitoare cari cu acest lucru se dau și precizări concrete. În „Universul“ din 30 Mai c. d. ing. Iorgu Vasiliu pretinde, pe bună dreptate: „să se închidă în zilele de sărbătoare și Duminica cinematografele până la ora 18, ca duminica oamenii tineri și bătrâni să se ducă la biserică... În alt număr al aceleiași gazete d. V. Balan din Ploiești completează în felul următor:

„În zilele de sărbătoare și de Duminica până la orele 12 să fie închise și toate *cârciumile*, restaurantele, bodegile și chiar piața de alimente și halele, de oarece cetățenii s'ar putea aproviziona din ajun, când magazinele pot fi deschise până la orele 20; deasemenea să se interzică sărbătoarea și Duminica până la orele 12 *orice fel de întrunire sau adunare* cu orice scop ar fi, ele putându-se ține după

masă cu acelaș rezultat, și mai ales să se interzică preoților de a lua parte la întrunirile politice care acum se țin Duminică dimineața, când ei trebuie să officieze în sf. Altar“.

Există, de sigur, și acum anumite dispozițiuni legale privitor la repaosul duminical. Dar insuficiente. Și cari sunt, nu se respectă. Autoritățile închid ochii la contravenții, fac concesiuni nemărginite, și, uneori, chiar ele calcă legea. În felul acesta, legea a rămas numai pe hârtie. Răul crește mereu.

Proteste ce se ridică din public însemnează că începem a ne da seama de pericolul ce-l reprezintă această profanare a Duminicii. Trebuie o mobilizare generală a celor ce simt adevărat creștinește, pentru a face să se cinstească cu adevărat ziua Domnului.

Știri mărunte

Pelerinaj la Lourdes. Profitând de condițiunile excepționale în care se poate face o călătorie în Franța — în această vară — subsemnatul stau la dispoziția celor ce vreau să facă un pelerinaj la *Lourdes*. — Costul pelerinajului 12000. — El se va face între 5—20 August, vizitându-se orașele Veneția (1 zi), Milano (1 zi), Paris (5 zile), Lourdes (3 zile) la sf. Maria. — Cei ce doresc a participa se vor adresa subsemnatului fără întârziere: *Ovidiu Hulea*, director de liceu, Aiud (jud. Alba).

Pomenirea sf. Pavel la Damasc. Agenția „Fides“ ne informează despre felul cum a fost prăznuită împlinirea alor 19 veacuri dela minunea care a dat lumii pe „Apostolul neamurilor“ în chiar Damascul convertirii lui miraculoase. Serbările s'au desfășurat în zilele de 21—22 Mai c. prezidate de Msgr. Leprêtre, delegatul apostolic al Siriei. — În orașul care a păstrat încă îngusta uliță orientală unde a fost botezat apostolul și în care se găsesc sanctuarele creștine ce amintesc datele mari ale vieții lui, erau adunate toate riturile catolice. În „biserică conversiunii sf. Pavel“, la poarta orașului, au fost celebrate liturgiile solemne în rit greco-catolic și siriac. Seara s'au dat bine-

insuficiente față de cele 7 milioane de copii între 7—18 ani. Unde este apoi imensul număr al celor mici, sub 7 ani? Cu ei nu se ocupă nimeni!

A ne ocupa de sănătatea acestor milioane de atomi ai societății de mâine, a-i feri de boli, a-i vindeca de ele și a-le asigura o normală dezvoltare fizică, mintală și sufletească-religioasă, înseamnă a salva și conserva națiunea de mâine, viitorul neamului nostru. Ar trebui să avem în fiecare comună dispensare, ca să prevenim mortalitatea infantilă, care durere e mai ridicată ca nativitatea, la noi.

Igiena școlară ar trebui să dea mână cu educația fizică, iar învățătorul cu părinții. În această operă națională familia, școala și statul trebuie să conlucreze cu forțe unite.

Bine ar fi să imităm pe Germani, cari se ocupă cu îngrijirea și educarea trupeză a copiilor sistematic. La ei toate instituțiile de copii, cum apar razele soarelui primăverii, îi duc pe copii la aer, în soare și în plină lumină.

Iar la noi, câți copii, cari poate ar fi adus omenirii o contribuție productivă-creatoare, pierd din cauza naivității, inconștienței condamnabile a mamei, și dela oraș destuleori, dar mai cu seamă a celei dela sat. Deaceia rolul mamei în materie de educație fizică și morală este nu numai familiar, dar mai ales social și național. În mâinile ei este depus destinul unui neam.

O nație nu poate dănuți, dacă n'a cultivat cât mai intens forțele biologice-culturale și morale ale cetățenilor săi!

Câte națiuni glorioase din trecut n'au perit pentru slăbirea acestor forțe.

Noi ne găsim abia la începutul începutului. Deabia ne-am trezit la viață. În Franța d. e. există o autoritate nouă: *Măria Sa Copilul*. Poate pentru că la ei nativitatea e foarte scăzută. Pe drumuri, în apropierea școalelor se află placate cu inscripția următoare: „Atenție! O școală la 200 m. Incetiniți!“ Automobilștii, fără excepție de rang, se execută. Grădinile publice parisiene așa de vaste și multe, fără să amintim squarurile exclusiv destinate copiilor, par a servi nu atât recreației celor mari, ci distracției copiilor, cari reprezintă viitorul cu toate speranțele lui.

Faimosul parc Buttes-Chaumont, construit pe colinele dintre Montmartre și basilica Sacre-Coeur, te oprește în drum nu numai prin splendoarea naturii, dar mai ales te ademenește ceasuri întregi printre copii, ca să guști cu ei farmecul veseliei lor, să admiri ochii lor schinteletori de bucuria vieții și să te revezi însuși pe plaiurile fermecatei tale copilării.

Ușori, asemeni unor ingeri, coboriți din sferele înalte, să dea prin gunguritul lor față nouă pământului, pe care ne-am obișnuit să-l vedem gemând sub povara pasiunilor, ei zburdă drăgălași și nevinovați, să leagănă în balan-soare mignon, se plimbă în mici calești, asistă

la reprezentații de Vasilache, la teatre nevinovate. În grădinile Tuilerilor și la Luxemburg micuții învață în jurul marilor bazine să iubească marea și flota fării lor, cu mici corăbioare închiriate, lansându-le à l'hazard pe luciul apei...

Ce dureros contrast cu satele noastre, unde copiii celor mulți, ai țărănilor, cari formează talpa țării și chează de totdeauna a integrității noastre naționale, sunt considerați, ca o pacoste, pe care o poți crește desbrăcată, sub auspiciile permanente ale sbicului, unde femela cu prunc nu este obiect de cinste, unde legile circulației sunt nesocotite și parcurile sunt interzise copiilor, mai bine zis nici nu le avem, copiii cresc în praful străzii! (Din *Măria Sa Copilul* — de Cherchulescu).

Se vede, că la noi părinții neglijenți și inconștienți sunt lipsiți și de religie, de credința adevărată, care prin chemarea lui Isus Hristos — lăsați copiii să vină la mine — ridică ființele nevinovate la nivelul ce le compete.

Ei singuri îi lipsesc pe micuții lor de bucuriile tinereții înmugurinde, răvășindu-le sufletul prin furtuni nemiloase, cari le lasă un gol imens în suflet și le nimicesc orice aspirație. Astfel ajung apoi mai târziu, rătăcind fără orientare în haosul vieții, ca unii dintre ei, descătușați de credință, pentru orice neșcută ivită în cale, să-i dea sbor vieții tinere de pe față pământului.

cuvântări euharistice în rit maronit și armean. Predicile au pus în lumină momentele principale ale convertirii apostolului. Duminică, delegatul apostolic a pontificat în rit latin. După Liturghie, mulțimea credincioșilor a mers în pelerinaj la »zidul evasiunii«, peste care fusese salvat, noaptea, sf. Pavel. De aici, dela Bab-el-Kissan, pelerinii au trecut la casa sf. Anania, transformată în capelă suterană și dată în grija Franciscanilor. Un ultim mare discurs despre restul vieții sf. Pavel, ținut în seara aceleși zile, a încheiat duiosesele serbări comemorative ținute la locurile sfinte ale unor întâmplări atât de mari.

Măcelul Spaniol. Colonelul Franco, comandantul forțelor naționale din nenorocita Spanie, a făcut declarații importante unui trimis special dela »United Press«. Comandantul e sigur de biruință. Desminte categoric svonurile absurde că ar fi luat orice fel de angajament față de țările cu regim naționalist care îl susțin. Așa ceva e incompatibil cu idealul pentru care luptă. De pace ori armistițiu nu poate fi vorba decât capitulând trupele roșii. În ce privește numărul celor uciși, nu pe front, de o parte și alta, generalul a spus: »Nu e cu puțință a da cifre exacte. Statisticile ce avem, din partea celor roșii, din orașele recucerite și dela dezertori, permit a declara că în câmpul roșu au fost asasinate peste 400.000 persoane. În cel național, toți cei cari au murit nu în urma operațiunilor militare, au fost înregistrați. Nu s'au pronunțat de tribunale mai mult de 6000 sentințe pe moarte. Din acestea 1500 au fost schimbate ori agrafiate. Numărul e modest, dacă ne gândim că revoluția bolșevică atinsese și cel mai modest cătun și că pretutindeni crima luase proporții înspăimântătoare sub regimul roșu«.

Locale. Duminică viitoare, a 6-a după Rusalii, va predica în catedrală păr. Dr. *Septimiu Iodoran* prof. la Academia Teologică.

Moartea lui Marconi. A trecut în veșnicie marele savant italian Giuglielmo Marconi, cunoscut în lumea întreagă pentru rodnicile sale cercetări și invențiuni în domeniul telegrafiei fără fir. Născut la 1874, din familie simplă de agricultor, prin talent și muncă neobosită Marconi s'a ridicat la culmile gloriei celei mai nobile, la care poate râvni un muritor. După primele experiențe cu telegrafia fără fir,

Copilul este o revărsare de nemărginită dragoste dumnezeiască în casele noastre, dacă fălăie în ele sfânta flacără a credinței, copilul acesta, a cărui educație nu căutăm să o potrivim în pas cu vremea, cu cerințele copilăriei și cu preferințele ei de natură diferită, cere să fie și la noi tratat ca în Franța! Cere agentului de poliție din fiecare colț de stradă să oprească valul vehiculelor fără obiecte, atunci când vrea să treacă »Măria Sa Copilul« pe stradă!

Ne cere nouă, părinților și educatorilor lui: soare, lumină, apă, mișcare, parcuri, hrană și îmbrăcăminte suficientă, pentru a-și păstra cu cea mai mare grijă sănătatea și viața, darul naturii, darul Creatorului său! I-și cere dela noi dreptul său just la viață! Și suntem obligați să i-l dăm!

La noi în România, unde în fiecare an cad secerași aproape 500.000 de tineri numai de tuberculoză, trebuie să ne organizăm neîntârziat, pe baze temeinice și durabile, asistența copilului în tot timpul anului. De aceea se impune o strânsă colaborare a forțelor celor de mai sus cu toate încercările sporadice, ca să salvăm copiii, speranța noastră de viitor!

făcute în Anglia la 1897, numele lui e cunoscut în lumea întreagă, iar la 1903 când reușește să transmită cuvântul pe unde la 150 km. distanță, este definitiv recunoscut ca stăpânul necocontestat al acestor ramuri de cercetări științifice. În 1909 ia premiul Nobel. În 1918 e senator. În 1932 președinte al Academiei. Papa îl conferă titlul de marchiz. Aceasta nu numai pentru recunoașterea geniului și succeselor științifice, ci și întru recunoașterea pilduitoarei vieți creștinești pe care a dus-o toată vremea marele savant. A fost, adică, un catolic convins și practicant, profund atașat Sf. Scaun al Romei. Marile și ultramodernele stațiuni de radio dela Vatican, ca și postul de unde ultrascurte dela reședința de vară a Papei, Castel-Gandolfo, s'au făcut după planurile și directivele lui. — A murit un mare geniu și un mare creștin!

Organizarea bisericii în Abisinia. »Osservatore Romano« din 7. 7. 37., publică decretul Congregației pro Ecclesia Orientali și Propaganda Fide privitoare la reorganizarea bisericii în Abisinia. O comisie specială studiază de mai multă vreme această problemă, destul de complicată prin faptul că există în Abisinia catolici de multe rituri: latin, alexandrin-etio-pian și alte rituri unite. Noile circumscripții teritoriale concad cu cele administrative. Imperiul va avea 5 vicariate apostolice și 4 prefecturi. Sediile vicariatelor sunt: Addis Abeba, Asmara, Mogadiscio, Harrar și Gimma; a prefecturilor în Tigre, Gondar, Dessia și Neghelli.

Aviz. Prin bunăvoința Venerabilului Cler, se aduce la cunoștință tuturor învățătorilor că în zilele de 4—8 August c. se va ține a doua serie de exerciții spirituale la Școala Normală din Blaj.

Liceul român unit de fete din Beiuș

AVIZ școlar

Lucrările de început de an se vor face după cum urmează:

În 6 Sept. examene de corigență. Taxa 100 lei de materie.

În 9 Sept. examenul de admitere în cl. V. Taxa 150 lei.

În 9 Sept. examenul de admitere (L. română și matem.) în cl. I, precedat de vizită medicală. Taxa 80 lei.

Cererile de înscriere la aceste examene, timbrate legal, se vor înainta până în 31 August.

Inscrierea definitivă a elevelor se va face în zilele de 10, 11, 13 Septembrie, pe baza unei cereri timbrate.

Elevetele care cer pentru întâia oară înscrierea la școala noastră vor anexa la cerere următoarele acte: 1. Extras de naștere. 2. Act de botez. 3. Certificat de cetățenie. 4. Buletin de revaccinare. 5. Certificat școlar. Elevetele cari nu vor prezenta actele acestea, cerute de regulament, vor fi respinse.

Taxele școlare 2060 lei. La înscriere se plătește 1060 lei, 500 lei la Crăciun, 500 la Paști. Elevetele repetente vor plăti încă o taxă de 500 lei la înscriere. De taxa de 560 lei nu poate fi scutită nici o elevă.

Eventuale restanța din anul precedent, se plătesc înainte de înscriere. Fără achitarea integrală a restanțelor, înscrierea nu se face.

Elevetele vor purta obligator uniformă în școală și afară de școală: șorț negru cu guleră alb și bluză albă cu fustă albastru închis. Obligator încă costum pentru gimnastică, costum pentru străjerie, halat alb pentru gospodărie și un șorț alb pentru lucru de mână. Toate acestea se vor confecționa după modelul dat de cancelaria școlii.

Paltoanele și pardesiurile pot fi numai de culoare albastru închis, tot așa și basca.

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

Pe lângă liceu funcționează Internatul Pavellian gr. cat. pentru fete, unde se primesc eleve de toate confesiunile. Internatul este condus de surori călugărițe din ordinul francez Assumpționist Oblat. — Pentru elevetele ortodoxe ale școlii încă funcționează un internat al societății ortodoxă națională a Femellor. Pentru informațiuni mai detaliate părinții să se adreseze deadreptul Direcțiunii Internatului respectiv.

Părinții nu-și pot plasa copilele în oraș ca eleve externe fără aprobarea Direcțiunii.

În cl. I. a Liceului pot fi înscrise numai elevetele care la 1 Sept. au 10 ani împliniți și nu au mai mult de 13 ani. Direcțiunea poate da dispensă de maximum o jumătate de an.

Clasa VIII funcționează cu secția literară. Cursurile se încep la 15 Septembrie 1937.

În fiecare clasă sunt încă locuri libere. Cererile de înscriere se vor înainta cât de curând. Elevetele gr. cat. cu media 9 sau mai mare, fără note mai mici ca 7, vor fi primite gratuit în Internatul Pavellian de fete.

Diracțiunea

Parohia română unită Rodna jud. Năsăud

Nr. 251—1937.

Publicație de licitație

În ziua de 5 August a. c. la orele 16 Curatoratul Parohiei Române-Unite din Rodna jud. Năsăud, va ține în biroul parohial licitație publică cu oferte închise pentru darea în întreprindere a lucrărilor de construcție a fundației bisericii.

Garanția de 5% din valoarea ofertei se va depune în numerar ori efecte garantate de stat. — Planurile, devizul și condițiunile de licitație se pot consulta zilnic în biroul parohial.

În caz de nereușită, a doua licitație se va ține în ziua de 14 August a. c. în locul și la ora indicată.

Rodna, la 18 Iulie 1937.

Curatoratul bisericesc

AVIZ

S'a deschis un

Atelier de tâmplărie

pentru mobile și binale în Blaj, Str. Regele Ferdinand Nr. 44 (în curtea a II-a a caselor Dnei Silvia I. Popp-Negruțiu).

Să primesc comenzi de ori ce natură, aparținătoare acestei meserii:

Mobilier casnic, (dormitor, sufragerie, garsonieră, birou, băcărtărie etc.), precum și binale la construcții noi. — De asemenea ori ce reparaturi, lustruiri, modificări etc., garantându-se executare promptă, solidă și rapidă.

Ioan Hauser

Maiestru tâmplar de mobile și binale

Blaj, Str. Regele Ferdinand 44

2-3

O casă

de vânzare în Blaj str. Mitropolitul Vancea Nr. 4.

Pentru informațiuni e a se adresa Dl. Iustin Hossu — Blaj.

2-5